

Poste manifestavit ite
rū se ih̄sūcē) hic incipit
ps quarta isti tractat?
in q̄ cum manifestacōne resurre
ctōnis aferit officiū p̄dicacōnis et
loc⁹ fit nō aperte s̄ sub figura pi
scacōis. Dūidit autē ista ps in
duas p̄tes In quaꝝ p̄ma a tēpe
et loco et psomis et negocō psōaz
accipit manifestacōis oportuni
tas In secūda sub typo p̄scaciō
nis a manifestato dño p̄dicacō
nis aferit facultas ibi: Mane at
facto Adhuc in p̄ma h̄arq̄tuor
innuūtut a quib⁹ oportunitas ac
cipit scz tps locus psone et per
sonaz negocīi. Tps autē tāgit
ideterminate cū dicit postea loc⁹ ē
post octauā resurrectōis et an diē
ascensiōis et nō determinat qua
die q̄uis loc⁹ determinetur infe
rius q̄ mane an horam prandij.
Et forte loc⁹ qđ dicit postea nōt
ordinē in causa manifestacōis.
q̄ ille manifestacōnes de qbus
habitū est sūt ad instruendā re
surrectōis fidem et ista est ad of
ficij p̄dicacōis istructōez. pri
autē est cōstrūctio fidei in quoli
bet p̄dicatore q̄ in iunctō officij
p̄dicacōis forte loc⁹ notans dīc
postea tangēs ordiez et n̄ determi
nās. p̄. Cor. xiii. Omnia s̄m or
dinē fiant in vobis. vñ ecia regi
na saba. ij. Re. x. Videns ordiez
ministrāciū salomōi nō h̄ebat v̄l
tra sp̄m. Can. ij. Ordiauit in me

caritatem. sic ergo postea maſfe
stavit se iterum ih̄s. Iteracō no
tat adiunctōem manifestacōis i
ptate sicut sepi⁹ se manifestavit
in fidei veritate. qz et potestatem
de se intēdit aſtruere. ppter qđ
dicat Nat̄. vlt. Data est michi
ōnis ptas in celo et in terra eūtes
doce te ōnes gentes. loc⁹ est ergo
q̄ dicit: itez: tante em̄ benignita
tis est q̄ caritati sue nō ſemel ſuf
ſicit ad ſuos veniſſe mihi p̄niam
ſuā iteret quo c̄eſciq; vtile forz
Prouerb. viii. Delice mee eē aiz
filis hominū (Ad mare thiber
adis) Tangit hic maſfestacōis
oportunū locū in quo general p̄
dicacōis officiū poterat designai
Mare autē thiberiadis ſic in an
habitū ſepe diū est lacus ē ga
lilee qui genazaret vocat. Dicitur
autē mare nō ab amaritudine
qraq̄ dulcis est. s̄ a maḡtudis et
et diffuſionis quadā ſimilitudie
qz in latū et longū more ſtantis
aque diffunditur more hebreorū
qui quālibz aquā ſic diffusa ma
re appellare ſueuerant. Gen. p̄:
Cōgregacōes aquaz appellavit
maria. genazareth autē vt He
da dicit dicit qz vapore vel fundo
de fundo eleuato crispātes habet
vndas que quotidie de ſe auraz
ad modū venti respiratis gnat.
vnde genazareth auraz generās
ſonat. galilee autem vocat qz in
provinciam galilee diffunditur

Tyberiadis autē vocat̄ ps eius
que ad meā galilēe ciuitatis dif-
fundit que tyberias vocat̄. Plu-
res em̄ ciuitates huic mari adia-
cent sic tyberias bethsayda et ca-
pharnaum et quedā alie. Ista at̄
manifestacō iuxta tyberiadē sic
est et hoc bene cōuenit. qz tyberi-
as viden̄s testimoniuū aut̄ boitas
testificaciōis interptatur. qz ibi
verbū in carne glorioſa resurges
hūa in doctrina p̄dicacōis maife-
stauit p̄tatem. p̄s. Mirabilia te-
stimonia tua dñe ideo scrutata ē
ea aia mea. ibi ei manifestauit
se testib⁹ p̄ordinatis a deo. sic di-
citur Actu. x. H̄ijs qui in loco il-
lo manduauerūt et biberūt cum
illo. hoc est ergo quod dicatur de
hui⁹ manifestacōis loco. (Mani-
festauit autē sic) Tangit huius
manifestacōis modū ex pte p̄so
narū quib⁹ facta est sumptū ve-
ficans qd̄ dī. Joh. xiiiij. dixerat
Ego diligā euz et manifestabo ei
meip̄su. p̄s. Tunc locut⁹ es ivi-
fione sanctis tuis et dixisti po. ad
iu. m. po. hoc em̄ om̄ in verbo et of-
ficio p̄dicacōis ponit adiutoriuū
vt ex fluctib⁹ huius p̄cellosi ma-
nis ad soliduz trahātur etermita-
tis et hoc est qd̄ dic̄ (Erāt siml̄)
in uno corde et in una anima qd̄ in
uno loco siḡbat istoz et gregacō
(symo petri?) sc̄ caput et p̄inceps
illorū qui claves fibi cōmissas ha-
buit et idō optime ex obediēcia et

agmīcōe et firmitate vocat̄. qz sy-
mos obediēs petrus aut̄ hebrea
lingua agnoscens. syria autē lim-
guarū greca vocat̄ rupes sic et lati-
ne petrus a petra deriuat̄. obedi-
ēcia autē facit dño subiectū et si-
delem. agmīcō prudentem ut sic
dic̄ Math. xxiiij. Fidelis seru⁹
et prudens quē cōstituit dñs sup̄
familia suā. petra autē firmitatē
qua ones alij fidari debet ostendit
Lu. xxij. Ego pro te rogaui et
nō deficiat fides tua h̄ tu ali. con-
cō. fra. t. Math. xvi. Sup̄ hanc
petrā edificabo eccīaz meā (et tho-
mas q̄ dic̄ didim⁹) Thomas
autē abyssus et didim⁹ dubius
et gemin⁹ interptatur qui sine
petra nō fundaret inceptum petr⁹
et petra dic̄ qz abyssus nō funda-
tur. qz abyssus quasi sine basi
vocatur. Dubius autē siue gemi-
n⁹ sine agmīcōe petri sim q̄ petr⁹
agnoscens sonat non ad certitu-
dinem veritatis reduceret. et iō thomas
didim⁹ cuius petro optime so-
ciatur Gen. p̄. Tenebre erāt sup̄
faciez abyssi dixitq; de⁹. fiat lux
qz p̄ lucem agnoscēcūz et illumi-
natur et fundātur corda dubitā-
cū et fluctuancū (et nathanael)
q̄ quē donauit de⁹ interpretatur
qz om̄is sacri vbi doctor in domo
spūs dñi et nō in sapiencia mun-
di p̄ficiat Math. x. Nō vos estis
qui loquim̄ sed spūs p̄ris vni.
Et de hoc bene subdit̄ (qui erat a

chanagalilee) chana enī zelusi
terpretatur galilea transmigrā
cio qui ex zelo animarū suscipit
officiū om̄is eius intencio ad
hoc dirigi debet ut anima a vicijs
ad virtutes trāsimigarent et mu
teatur De p̄mo dicitur in ps̄. zel?
to nūs tue comedit me. sic fines
meruit pacū sac̄dociū **Nūi. xxv.**
et **Maf. iij.** De secūdo dī in psal.
Dixit dñs ex basan hoc est de cōfu
sione cōvertā cōvertā in pfundū
maris. hoc est in pfundū amari
tudis penitēcie (et filij zebedei)
iacob? maior et iohānes qz iohā
nes humilem p̄m nominat et
nomē p̄prium et fratrī tacet p̄p
humilitate Zebede? autē dona
tus interpretat et signat eos qz
dote gracie et virtute deus demon
stravit eē dignos tanto officio.
Heb. v. Nec quis qz fibi sumiat
honorem s̄ qui vocat a deo tanqz
aaron. dote emī dei sponsus eccie
debet demonstrari ut iacob? fit lu
dator cōtra vicia p̄ virtutis for
titudinē **Gen. xxxij.** et **Ozee. xij.** i
fortitudine sua direct? est cū āge
lo p̄ualuit ad angelū et afortat?
est fleuit et rogauit eū. fit autē io
hānes in quo ē gracia p̄ cōtepla
cōnis pūitateim **Joh. vlt.** Qui et
recubuit sup̄ petr? eius (Et alij
ex discipulis ei? duo) qui nō noī
nātur qz duo mādata signat ca
ritatis **Maf. xxij.** Diliges dñm
deū tuū ex tota mente tua et ex to

ta virib? tuis. hoc est p̄mū et ma
ximū mādatū. secūdū autē est si
mīle huic **Diliges p̄mū tuū sic**
teipſū. sic ergo oportunitas fuit
a p̄sonis qz om̄ia qz dicta fuit dñt
eē in hījs qz p̄dicacōis officiū acā
piunt et quid? p̄dica ūis ptas et
officiū cōmittitur (dixit eis symō
petr?) hic tan gitur oportunitas
a p̄sonaz sup̄to negocō Et hīz p
tes duas. negocij sup̄iorē decre
tū determinacōez et negocij p̄ su
periorē decretū executōez **Tal** ei
est autoritas om̄is officiū ecclāstī
ci qd a capite descedit ad inferio
res et in figura hīi dicit petrus
prīceps aplōrum (vado) p̄ pfe
dū subditorū (piscari) qd mudi
piscaturā fīgt p̄ retke p̄dicaōis
faciendā **Maf. iiiij.** et **Lu. iij.** et
inte post me faciā eos fieri p̄sca
tores lōim. vñ **Lu. v.** dicit petro
noli timere. ex hoc emī eris lōies
capiēs nec petr? dicit quo p̄scai
est itur? qz designat qz totū ma
re hoc est mundū totū in p̄scādi
ptatez fit acceptur? - p̄s. hoc ma
re magnū ē sp̄acioſū māmb? il
lic cōceptibilia qz nō ē nūs (dicit
ei) alij apli sex in p̄te sollicitudinis
vocādi (vemim? et nos tecū) qz pi
scatio alioz fine petri autoritate
nō valet **Iher. xvi.** mittā eis pi
scato eis et p̄scabūt eos. dic at te
cū qz nō sit cū petro scā p̄scacō scī
ma int p̄scato eis fiēt et nō pficiet
vñ **Gal. ii.** Paul? ascēdit iherim

videre petrū & alios ap̄los & con-
tulit cū eis euangelū ne forte in
vacuū curreret aut cucurrisse p̄.
Cōf. p̄. Id ipsū dicatis ōnes & n̄
fint ī vobis scismata (Et exierūt)
ecce exētu ō p̄ actum sic ex decre-
to petri determinatiū ē. **O** & autē di-
xit: & exierūt: notat exitu ad p̄se
dum p̄sacōis sp̄ualis a quiete
stemplacōis **Cān.** vii. Egressie
mūr in agn̄z & moremūr in vīl.
Lūc. v. Dic in altū & laxate re-
tbe in capturā p̄scū. In altū au-
tem ducere est ad mūdi p̄fundā
que in delicijs diuicijs & honori-
bus sūt retbe p̄dicacōis tendere.
sic ēgo exierūt (& ascenderūt in)
cathēdris dignitatū & potestatū
ecclesiasticarū (nauim) q̄r nauis si-
gnificat crucifixi fidē hūilem sic
alibi dicit ē. **Sap.** xiiij. Exiguo
ligno credunt homines anias su-
as & transeūtes mare per ratem li-
berati sūt (et illa nocte) q̄n luxē
ra dīne manifestacōis mare nō
illuminauit **Lū.** v. p̄ totā nocte
laborātes nichil cepim̄. **Io.** ix.
veniet nox in qua nemo pot opa-
ri & hoc est qđ seq̄tur: Et illa no-
cte (nl̄ p̄diderūt) que nox tps a-
te aduentū xp̄i significat & est in
omib⁹ cordib⁹ in quib⁹ ih̄us sue
apparicōis radios nō diffundit
que nox vere nox a nocte diat
q̄n mens in ea tenebris tenetur
ne remiat ad veritatis luce **Sap.**
xvij. Ignis quidē nulla vis nec

fidez limpi de flāme poterāt illa
mināē nocte illaz b̄oreādā **Tlo.**
q̄nto Quale nichil gaudiū q̄ in
tenebris sedeo & lumē celi nō vi-
deo **Tren.** iiiij. Ne minauit & ad-
duxit in tenebras & nō in lucem.
Job. iiiij. Viro cui? abscondita ē
via & circuitedit eū de? tenebris.
(Nane autē factō tē.) hic c̄ip̄t
in argumēto resurrectōis xp̄i ma-
nifestacō. Et diuidit h̄ ps ī duas
ptes. In q̄z p̄ia describit manife-
stacō. In secūda autē isti? mani-
festacōis cū alijs que an̄ ipsā fa-
cte sunt & numeracō ibi: hoc iā ter-
cio manifestauit se ih̄s: Adhuc
autē p̄or harū diuidit in q̄iqz
fīm q̄iqz ī qb⁹ dñs suā manife-
stāuit resurrectōe. In q̄z p̄mo sua
manifestat eternitatē p̄ locuz in
quo stetit. In secūdo suā manife-
stat p̄tatem p̄ retbe qđ in dextera
nauis p̄scib⁹s impleuit ibi: dīc
ei ih̄s: In tercō sua manifestat
passionē & passiōis utilitatē per
p̄scē quē prūmis impositū denō
stravit ibi: vt ergo descendēt: In
quarta officij p̄dicacōis dat au-
toritatē & cōuersorū salutē descri-
bit p̄ retbe qđ ad terram trabi p̄
cepit ibi: dīc eis ih̄s auferte de
p̄scib⁹: In q̄nta vltima sue re-
surrectōis ostendit veritatē p̄ pran-
diū qđ cū discipulis fecit ibi: dīc
eis ih̄s Venite prandete: Adhuc
in p̄mia harū duo sunt sc̄z q̄ ih̄s
qđ p̄fē fīm p̄petates et initiat̄ ē

di scipulis manū estat? et quātū
a discipulis sub hīs signis non
est agnitus? In pmo dicit trias scz
qñ qualit vbi factus est manife
statis. qñ quidē qz mane iam fa
cto qñ scz nox tenebrarū hui? vi
te terminata fuit ad luce surgen
tis aurore in resurrectōe immō
litatis et etermitate. habet enim xp̄s
quatuor dies scz diē lūmīs ḡcē
et glorie q̄ nunq̄ habuit mane.
nec vesp̄a. qz nec imīciū habuit
nec finem. de quo psal. In splen
doribz sacerdoti ex vtero aī lucifē
rū genui te. habuit diē lucis na
ture q̄ illuxit in opibz creationis.
dispositōis et ornatus in quibz
cognoscibilis lucz in vestigio et
ymagie. ps. M̄ḡtu est sup nos
lumē vultus tui dñe et in hoc lū
ne lucz lumē suū racōi Jo. p. Qd
factū est in ipō vita erat tē. h̄d
es mane habuit imīciū mūdi et
esperā habebit mūdi finē Eccās.
p. Orient̄ sol et occidit. Tercia di
es est grē sim pūciam eius i mū
do Job. ix. me oport̄ opari opa
erit q̄ misit me dū dies ē. velet em̄
nox in q̄ nemo pot̄ opari. hec di
es habuit mane natitatis exute
ro v̄gim̄ qñ in sole posuit taber
naculū suū et ipse tāq̄ spōsus p
cedes de thalamo suo Exultauit
vt gygas ad currēdā viā. vesp̄
autez habuit morteni quā fusti
nuit scz qñ sol hui? mundi suos
radios abscondit. ps. Ad vesp̄

memorabit flet? et ad matutinū
leticia. Q̄ta dies habuit splēdo
rem resurrectōis de qua dic̄ apo
stol. Rō. xiiij. Nox p̄cessit scz tene
braz mortis. dies aut̄ appropin
quabit scz resurrectōis. hec dies
mane letū habuit et vesp̄a nun
q̄ habebit Vsa. ix. Nō occid̄ v̄l
tr̄ sol tu? et luna tua nō immū
etur. qd̄ dñs erit tibi in luce sépi
ternam: mane aut̄ factō: hui?
diei (stetit ih̄s i littore) In luce
p̄me diei exultat angelia v̄t̄ p̄s.
Melior est dies vna in atrīs su
p̄ milia In luce secundē diei abu
lant hoies racōe vt̄teres et deum in
suis opibz cognoscētes. ps. Do
mine in lumen vult? tui ambula
būt et in noīe tuo exultabūt cū po
tēcia et in iusticia exaltabūt In
luce tercie diei abulant et gaudet
in xp̄o renati Jo. viij. Ego sum
lux mundi q̄ sequit̄ me non abu
lat in tēbris h̄ habebit lumen vite
In luce q̄r̄te diei p̄ficiunt̄ ad im
mortalitatem glorificandi. ij. Co
rinth. iiiij. Nos omnes reuelata sa
cie gloriam domini speculantes
in eandem ymaginē transforma
mur a claritati in claritatem tan
q̄ a domini spiritu. loc est aut̄
quod dicit: Mane autem factō:
depulsi tenebris mortis Psal.
Nox sicut dies illuminabitur et
nox illuminatio mea in deliciis
meis. Lux ei v̄era sic nec in mundo
morte a tenebris cōp̄relēditur

Ita nec in morte a tenebris clavis detinet. sed oportet quod mane sit at per surgente gloriis corporis nostri anima solis de qua glorias ecclesia Cant. vi. Que est ista quod per greditur sic aurora surgens. hec dies est mane de qua dicit Proverb. iii. Semita iusti quasi lux splendens et crescentes usque in perfectas diem quem non cessat tendit ad vesperas. sic ergo mane factus stetit ille Jesus in littore. Qui enim surrexit non iterum sed sit in puluere sed immortalis stetit Job. xiiij. In puluere sedeo et in puluere dormio et si mane me querieris non sis fastidus. Sic ergo stetit qui nunquam de cetero per terrae pondus inclinabatur. Regu. xvij. Vivit dominus in cuius conseruacio. Rō. xiiij. stabit autem potes est enim dominus statuere illum in littore. quod ut dicit Sed a similitudine maris hoc est amaritudinis et instabilitatis fluuii christi Job. xxvij. hucusque procedens vixies et non procedes amplius et hic confringes timentes fluctus tuos. Amaritudo enim mortis et instabilitatis immortalitatis ad littus est quod est hora mortis soliditate significans glorie resurrectionis non operatur aliud Apoc. xxi. Nam non erit amplius neque lugere neque clamor neque dolor erit ultra quod prima abierunt. Sic ergo hora et statua loco proprietas fuerit resurrectio denostata et sic soluit questione quam fecit gregorius. Cur do

minus autem resurrectione coram discipulis super undas ambulauit Iohannes vi. Matth. xiiij. Post resurrectionem autem non in undis sed in solo littoris stas apparuit in utroque enim qualis tunc fuit praesignauit scilicet mortalibus quando in undis ambulauit Immortalis quoniam in littore stetit (non tam discipuli) septem qui superius dicitur fuit cognoverunt quod ille est. Intuitus enim stupeficerat eos infirmitas mortis quod videt tollere metus poterat ad vitam resurrectionis. Ita etiam inde cum appareret videtur sibi se videre putabant Ibla. liij. Quasi absconditus est vultus eius et despexit. unde nec reputamus eum Mat. iii. Quis poterit cogitare die aduentus eius et quis stet ad vi. et maxime post tot tormenta post tot vulnera per tot probium que sustinuit. Dicit ergo eis ille hic incipit secundum in qua manifestat patet per hoc quod retine in dexteram manus missum est piscibus impletum. Dividitur autem hec particula in duo. In quoque primo ponit manifestatio. In secundo autem manifestatio cognitio ibi dicit ergo discipulus ille. Adhuc autem in primo duo dicuntur scilicet manifestacionis accepta occasio et per signum potestatis manifestatio. In portio autem duo dicit. In quoque primo ut accipiat manifestandi occasionem facit interrogaciones et in secundo duemete occasionem quam

querit accipit responsonē. Dicit ergo (pueri: nunqđ pulmentarij
habetis;) pueros vocat a puritate i subiectō et a sensus simplicitate. A puritate quidē sicut dicit p̄mi. R̄egum tercio. Samuel ministrabat coram domino puer ac cinctus epletō linea quod innocentiam et candore significabat castitatis. A subiectō autem q̄ pueri subiecti sūt patz ad Salathas quarto. Quāto tempore heres paruul? est nichil differt a seruo suo cū sit dominus omnium. De sensus simplicitate p̄me Corinthi. decimosexto. Volo vos simplices esse in malo et sapiētes in bono et ibidem. Malicia pueri estote sensib? autem pfecti fitis Illi sūt pueri de qb? dī psa. viij. Ecce ego et pueri mei q̄s michi domin? dedit in signū et portetuz is rabel et ab h̄is ergo qrit: nūqđ pulmentarij h̄etis; pulmentū dī qđ pāni ad dulcorādū adiūgit pulmentarij autē hic vocat pisces ad edēdū dulces et delcābiles. q̄ aīe ex aquis voluptati et cōcupi scēciā et extracte dulce deo pant diuiū. Lu. x. v. Epulari et gaudere oportebat q̄r frat tu? mortu? fuerat et reuixit pierat et inuētus est Gen. xxvii. Cumq; xenatu ali quid attuleris fac michi inde plementū ut comedā et benedicat tibi anima mea. p̄fiscacō enim et natio fīmī mīsteriū ad idē referū

tur (R̄ūderunt ei) nō ignorāti. s̄ ut occasionē manifestatio nis ex responso acciperent (nō) quia que humanis laboribus fiunt sine gratia dei insipida et inutilia sunt. Sapientie quarto frudus eorum inutiles et acerbi ad manducandum et ad nichil apti. (Dicit eis) Hic tangit per signum potestatis cristi manifestacionē et signi inuentam veritatem. dicit ergo (Mittite in dexteram nauigij) Ac si dicat quicqđ in seculo laboratis similia est et ad similiā pertinet. sed nunc in dexteram mittite ut intentione eternorū que per dexteram intelleguntur laboretur a vobis. Mat. quinto. Nesciat similia tua qđ faciat dextera tua. Proverbiorū tercio. In dextera illius longitudo dierum et in simili illius diuincie et gloria. Qui enim pro gloria et diuincis laborat que temporalia sunt nichil capit pulmentarium qui autem in dextera rethre prōcit multum facit eternitatis frudum et hoc intenditur. quia ibi est longitudo dierum immortalitatis quam cristus resurgendo patefecit. hoc ēgo quod dicit (rethe) quod filis connectitur et maiulis componitur officium significat predicationis habens filia subtilium racōnum ex qb? cōpledit et maculas diuinas qb? diuīs auditorib? coaptat. Math. xij.

simile est regnum celorum sicut
misericordia tua manifestata
Mat. viii. Videlicet alios duos fra-
tres fratres eius et dicitur ei
dicitur. Videlicet in dexteram nautis
retulit. Et inueniens eum dicit
intencione eternorum lucris anima-
rum inuigilat. multum inueniunt.
Isti sunt etiam de quibus dicitur Jo-
nathan. Ego posui vos ut eatis et fru-
ctum afferatis et fructus vester maneat
(Miserere ergo) retulit in verbo
domini. **L**uc. v. In verbo tuo laxabo
retulit. et iam non valebat illud tra-
bere. Tilibere autem est ad litteras de
ducere et hoc fit quod in multiplici
citate fideliū ille qui curā gerit sol-
licitudinem multitudo cui pessum de-
ficat et auxiliū requirit. **L**uc. v. An
nuerit socijs suis qui erant in alia
navi ut veniret et iuuaret eos. vñ
numeris. xi. Intolerabilis mors
reservata est donec spiritu suū dominus
in. lxxij. propagauitque adiutori
bus ille inuincibilē multitudo
gubernauit (per multitudine pisci-
um) et iō dicit Christus. quod dominus no-
stratus se ostendit donec per miraculum
quod tactū in se tinebat misterium
cognoscere. vñ. **M**atth. viii. Ali-
ti remet ab oriente et occidente et re-
cubent cum abraham et isaac et iacob
in regno celorum. Est autem hic que-
stio cum dominus dicit. **L**uce. ix. Nemo
mittet manū ad aratrum et respici-
ens retro aptus est regno celorum
Quoniam petrus relidit navem et retinet

quorum usque anteviuebat iterum ad
ea reveritus est. Adhuc queritur
quare mattheus ad theolum non
est reveritus. Soluit autem hoc be-
atus gregorius pro negotiis quod an-
te conversionem agere peccatum non
fuit. hoc enim post conversionem re-
petere culpa non fuit. Maxime cum
adhuc apostoli ad agendum spiri-
tualia non fuerunt sufficienter pre-
parati et tempore fuit necessitatis quod
alium non subveniebatur. Quod
autem de mattheo dicitur dicit gregorius
propter talia negotia publicanorum
funt que vix aut nunquam sine pecca-
to et violencia rapina et sine iniuriis
fieri possunt. Et ideo ad illa portio
conversionem redire non est licitum.
Adhuc queritur cum Luce vlt. dicitur
Sedete in civitate et orate quoad
usque iduamini virtute ex alto quo
modo petrus cum istis exire de ciuitate
fuerit ausus contra mandatum
domini. Ad hoc dicendum quod in verita-
te non sederunt semper in ciuitate quod
eciam iuerunt in monte in galilea
ubi constituerat illis ihesus et ad
alia loca diversa iuerunt et ideo quod
dicit. Sedete referens ad hoc quod se
ab inuidice non separarent nec in di-
uersas terras se spargerent nisi per
usum virtutis ex alto affirmaretur nec
interim quod in iherusalim mansio ne
alibi stabilitate quererent. Et ideo ex-
eentes quandoque de iherusalim iterum
redierunt ad ciuitatem promissum pa-
tris ibide expectantes. Dicit ergo

discipul? ille qu? diligebat ihs
pet ro) Pomitur hic man?esta
domini recognitio. Tanguntur
hic tria. scz amantis recognitio.
petri ad dnm festinac? i alioru
discipulorum matura puenio.
Dicit ergo: discipul? qu? diligie
bat illesus: noscens dominu. qz
vbi amor ibi ocul? Cantic. iiiij.
Vulnerasti cor meu in uno oculo
ru tuoz. hoc est in cōcordi oculo
ru tuoz ad me cōuersione Joh.
en? ut dicit Aug?. cōtemplac? signat
qz acuic? videt. petr? autē
audiuaz signat qz dno in trahen
dis i colligedis i eligedis pisa
b? occupat ab plura distibuitur
nec lipide vnu qd tamē desiderat
subtilit? desiderat. hoc est ergo qd
iohes cīcius videt qz petr? tamen
vnu i idē diligit Johes familia
n? Petrus autē feruēcius i vn?
i cōtemplac? veritatis i alter i
effectu virtutis sicut i principio
hui libri determinatū est (Dns
est) qz domin? est nomē potesta
tis ut dicit Amb. p ptatem i mi
raculo pisciū hic est manifestat? .
Hester. xiij. Indicōne tua cūda
sunt posita dns vniuersoz tu es
(symon petrus) at sp feruid? i
hjs que dm fuit (Cuz audisset
qz domin? e) i p miraculū pisciū
aduertisset signum ptatis dme
(tunica succinxit se) qz significat
fides i cōuersione eccie. (Erat ei
nud?) hoc ē nudaljs intrula et

femoralib? vestitus que v̄tutes
naturales signant(q misit se in
mare) ut cīcius venir; qz nauigi
um pondere rethium tardiore ha
bebat motuz Math. xiiij. dñe si
tu es iube me venire ad te super
aqua. Ille en? qui plenitudine
habz ptatis no vna navi vtitur
hoc est ecclia vna. h totū mundū
governat i idō sine aliqua naui
venit. (Alij at discipuli) cū ma
tura festiac? (nauigio vnerit)
designates qz hqz qz in pte sollici
tudinis vocati sunt singulares i
limitatas habent ptates i no su
p totū mare ambulat. hui? aut
tangit causā dicens (No en? lon
ge erat a terra) vbi pescabantur
signantes. qz in predicatione non
p funda exaltata a terrenis intel
lectibus dicēda sunt ppter qd ea
am dominus terrenis rebus cele
stia comparavit p. Corinth. iiij.
Non potui vobis loqui quasi spi
ritualibus. sed quasi carnalib?
tan? parvulis in xpō lac vobis
potum dedi non escam Rō. decio.
Prope est verbum in ore i in cor
de tuo hoc est verbum fidei quod
predicam? Deut. tricesimo Pro
pe ē v̄bū in ore i in corde tuo (Sz
quasi cubitis ducentis) Cubit?
est mensura humani brachij. br
chium est super quod signatur
dilectus Canticorum octauo. po
ne me sicut signaculum super cor
tuum i super brachium tuum.

brachium ecclia est quo nos ample
xat ecclie spousus **C**an.ij. **L**eua ei
sub capite meo et dextera illi am
plexabit me et ideo significat me
sura virtutis caritatis in dilectio
ne dei et proximi extesam in decalo
gi pceptorum et deductam ad quadrum
quatuor virtutum cardinalium. quod ce
tenari est quadratus numerus sur
gens ex denario **T**rabere ergo re
the p ducetos cubitos est trabe
re p duo nata data caritatis in de
nario opacoris et quatuor virtutibus
hoc enim de faciendis principiis sunt p
dicanda. pisces principium sic tracti
sunt quod spiritu vitali accipiunt in
aquis baptismi **S**en. p. **S**pous
domini ferebat super aquas. alia trans
lacio habet fouebat aquas. quod
spiritus sanctus vim suam super aquas
efudit ut vitale spiritu conceptum in
regeneradis **E**zech. xl vii. Omnia
ad que puenit torres vivent (ut
ergo descendenter in terram) hic ter
cio sua demonstrat passionem et pas
sionis utilitate et hoc est quod dicit
ut ergo: hoc est postquam ascenderunt
de maris altitudine: in terram: soli
ditatis eterne per mentis consideraci
onem **Ecc**. p. Generacione pterit et
generacione aduenit. terra autem in e
ternum stat: stabilitate significans
eterne vite celestis in virtute et veri
tate ecclie. p. **D**omini est terra et plei
tudo eius. Quicquid enim aliud est
in mundo instabilitate fluctuat et
nat submersum in voluptate.

Abae. p. **F**acies tuis quasi pisces
mantis et velut reptilia non haben
tia duce. sic ergo metis spiritualis
consideratione de fluidis instabiliter se
culi descendentes ad ecclie in fide et
veritate et virtute stabilitatem (vi
derunt) sancti spiritus illuminacione
(prunas) ad frumentum miraculo dei
facte sunt tibi prunes ardetes et pi
scis assus suppositus est et hoc est
quod dicit: **V**iderunt prunas: calorem
caritatis Christi signantes **P**rou. p.
Ro. xii. Carbones ignis con
geres super caput eius. hoc est bene
ficia ex caritate impensa quod etiam
inimicos ad caritatis accesserunt af
fectum. p. **Q**uid detur tibi aut
quid apponatur tibi ad linguam do
losaz? **S**agitte potem acu. cum car
bo. deso. hinc carbones vastat et de
solant omne quod est caritati contra
rius. **C**ant. viii. Aque multe non
potuerunt extinguere caritatem dei.
Lu. xii. Ignem vestrum mittere in ter
ram quid volo nisi ut accendatur
(positas) hoc est ordinatas ad ca
les faciendum **I**sa. xliii. **C**alefactus
sum vidi focum. p. **N**on est quod se
abscindat a calore eius (et pisces)
dulcissimum de aqua baptismi quod
sanctificauit et quibus vim regene
ratio et tulit Christum videlicet ex cari
tate per nobis passum et ex calore ca
ritatis in cibum excoctum et passione
extostum. p. **O**ssa mea sic creminu
aruerunt. alia translacio **O**ssa mea
sic in Africa confixa sunt. fixa

autē q̄ crenaria in suis intrinsecis
humorib⁹ sunt assata sicut p̄ps i
humore pietatis sue q̄ misericor
die in passione q̄ calore pietatis
assus est Exod. xij. Non come
tis ex eo cruduz qd nec coctū aq̄
sed assūm tñ igni. hic est piscis
dulcissim⁹ quem pater celestis fi
l̄is se potentibus porrigit Lu. xi.
Si pecierit pisces a patre celesti
nunquid p̄ pisce porrigit ei serp̄
tem⁹ quasi dicat non sed počius
dabit suūp̄fius in passione assa
ti per caritatē dulcissimam pre
paracōem. hunc ergo piscem vi
derunt (superpositum) hoc est ad
sumendum dispositum q̄ exhibi
tum Luce vicefimo secundo. Ego
dispono vob⁹ sicut dispositum mi
chi pater me⁹ vt edatis q̄ biba
tis supra mensam in regnō meo
Sapiencie nono. Sapiencia
posuit sibi mensam (q̄ panem)
sacramenti qui cor hominis confi
mat Psal. Panem angelorū mā
ducauit homo Item ex adipe fru
menti faciat te. q̄ de hoc supra de
cimotercō plura dicta sunt (dixit
eis ih̄s) hic quarto officij predi
cācōmis dat autoritatēm q̄ cōuer
sorum describit salutē. littera em̄
ōmībus patet (Afferte) ad beatū
tudinis gloriam: afferte ad refē
ctōmis angelorum sanctorum le
ticaz Psal. Afferte domino glo
riam q̄ honorem: afferte domino
gloriaz nōmīni eius (de piscib⁹)

dulcissimis aqua lotis q̄ ad car
bōes caritatis excōctis Eze. xlviij.
Erāt pisces multi satis (quos) sa
gēa p̄dicacōis (predidistis nūc)
tpe grē Ibre. xvi. Mittā eis pi
scatores multos q̄ piscabūt eos
sic ante impauit dñs (ascēdit)
super altitudinē maris q̄ se q̄ sua
ponens in piculo (symō petri⁹) v
tex q̄ sumus aploz q̄ piscari vene
rat q̄ ones alios ad piscandū sua
vocat autoritate. ps. Vem in al
titudinē maris q̄ tēpestas dimer
fit me. hic nichil horū verit⁹ (tra
xit retlē) labore suo retlē p̄dica
cōmis q̄ doctrine (in terrā) solidi
tatis q̄ stabilitatis vite et ne (ple
nū magnis piscibus) q̄ virtute
magni q̄ sāditate Rō. viij. quos
iustificauit illos q̄ magnificauit
(Centūquinquaginta trib⁹) q̄r
centenari⁹ ex denario in se dudo
ɔurgens vt p̄mo qdlibz māda
tū formet forma virtutis q̄ secū
do filio dño diffiniat q̄ fīcō ad
legē dei regule⁹ q̄ rīto fiat subor
dinata p̄tate celesti q̄ rīto inuiā
bili pficiat vigoē q̄ sexto dīcta
tē altitudis retineat ita vt in n̄
la pte ceruicib⁹ q̄ scabellarib⁹ cō
culcāndis appropinquet q̄ septi
mo cū ōmī tranquillitate p̄ intēcō
ne⁹ de⁹ illi infideat q̄ octauo splē
dor veritatis in ipso resulgeat et
nono ardor caritatis illud deo of
ferat q̄ decimo ab ipso deo odorez
q̄ formā gracie acapiat q̄ sic per

ōmia bona celi multiplicat? dena
rius operū centenarū ac̄cipiat q̄
draturā Quāquagenari? autē re
missiois numer? est dum nostri
qñqz sēs? oia h̄m̄ sua delab̄ilia
ad dealogū referūtur vt sic dici
tur Baruch. iii. sicut fuerūt sen
sus nostri vt p̄uocarem? deum
deices tñi ouertentes requiram?
eū Dic em̄ in om̄ p̄cepto nichil
videm? m̄si decorē dīne pulchri
tudinis. nichil audiem? m̄si so
nū dīne laudis. nichil olfacim?
m̄si odore opiniois. nichil gu
stam? m̄si dulcediem lōmitatis
diuine nichil tāgeim? m̄si solidi
tate dīne veritatis. Tria autē ad
fidei referunt dīmitatis qz ecā in
dīma et humana natura et eadem
manēte tres inuocam? p̄sonas et
i vīno dīno nostro ihu xpo tres
venerāniur s̄bas et sic retbe plenū
ē magnis p̄scib? cētūqñq̄ginta
tribus (Et cū tanti eēnt) nūero et
qñtitate (nō est sc̄issum retbe) p̄
hereses et sc̄ismata retbe veritatis
doctrīe et vītatis eccīastice. h̄ co
tra hoc dicit̄ Lu. v. vbi dī Rūpe
batur autē retbe eoz Adhuc at
ōnes istipisces electi sunt et Mat. x
iiii. dicit̄ Qz simile est regnū celo
rū sagene in mari misse. Adhuc
autē Lu. v. dī q̄ anuerūt socijs
qui erant in alia nauis ut iuuaret
eos. hoc autē hic nō dicit̄ Ad h̄
et similia dicendum ē h̄m̄ glō. q̄
p̄scacio q̄ determinat̄ Lu. v. et

Mat. xiiij. signat p̄dicacōez fi
dei ad ecā am̄ p̄sentē ad fidem q̄
tum ad numerz fidelium ips̄ multi
sūt de hoc rethi exētes p̄ scisma
ta et hereses q̄s p̄curant. ideo ibi
dicit̄ q̄ rumpēbat eoz retbe pri
ma. Cor. xi. Oportz hereses ee ut
h̄j qui p̄bati sunt maifesti fiāt
in vobis. Mat. xviii. Ecē est
vt remāt scād alave autē lōi per
quē scandalū venit. Et qz ecā tō
tra tales se p̄fit indigēdia lrato
rum et potentū in seculai potēcia
ideo iuit socijs in alia nauis gu
bernatis ut iuuent eos vel ut di
sputacōe lratoria cōuincant. vel
potēcia seculari cōpmāntur. Ira
ti em̄ et potētes quasi in alianauis
sunt. qz ecā hūilitate et simplici
tate xpi gubernat subiectos. pri
ma Cor. p. Videte voca dēez vīaz
fratres qz nō multi sapiētes iter
nos nō multi potentes nō multi
nobiles Illa em̄ Mat. xiiij. Ad
numerz fidelium colligit bonos et
malos fideles Tytū p. Confitē
se nosse deum factis autē negant
Et ideo i vīlmo examine iudicij
multi de sic captis foras mittun
tur et eiūt. Homi autē in va
sa eterne bītitudinis tanq̄ in mā
fiones pris colligūt. Ita autē
p̄scacio finalē captos signut ad
p̄petue glorie stabilitatē et ad lit
tus etermitatis extractos. qz pt?
hanc p̄scacōez null? vñq̄ ap̄lo
rū ad p̄scandū redijt. et idō oēs

electi et nulli electi sunt et nulli scilicet
sunt post hec pentitus procurare de
eum. ut nec egerint ad iutoribus quod
omnes secuti sunt in beatitudine
confirmati. hoc est ergo quod dicit:
Centūquinquaginta tribus:
Visdomus autem dicit quod in maius
illo non sunt nisi centūquinqua
genitaria genera piscium et de quo
libet genere piscium aliquis fuit
comprehensus. sed hoc probare es
set difficile. et hoc ideo non appro
batur. **D**icit eis illeesus. **H**ic etiam
quinta et ultima particula sue re
surrectionis ostendit veritatem
per prandium quod a ipsis discipu
lis suis fecit. dicuntur autem hic
tria scilicet ad prandendum ini
tatio. discreta domini cognitio et
domini in arguento apostolis
consueto secundum veritatem demon
stracio. dicit ergo. **V**enite prede
te. prandium enim quasi pandium
dicatur quam pauperat et refectio
nem de se et de gaudio conuersorum
Math. xxiiij. Ecce prandium meum
paravi. thauri mei et altilia mea
occisa sunt et omnia pata. Thau
ri celestia ruminantes sive thauri
celestes colentes ruta. celestia mira
tires signant occisos per virtute
altilia contemplantes in veritatis
contemplacione et omnia pata vini
fitatem signant electorum que pa
ta sunt ad refectorem sanctorum
Venite ergo prandete. **P**sal. Pa
rasti in dulcedine tua pauperi de

us **A**poł. xix. **B**eatū qui ad cēnā
mūcīarū agni vocati sūt. **C**ant
qnto. **C**omedite amicā et bibite
et iebriamini carissimū. **C**um nō
audebat. **T**angit discreta dñi cog
nitio. **O** et autem dicit: nō aude
bat: nō fuit propter austoritatem. **H**
propter reverencie autoritatem et pro
pter cognitiois certitudinem. **I**ltere
xxxi. **S**on dōcēbit unusquisque p
ximū suum et vir frēs suū dicens
cognosce dñm. **D**iscubencū ad
prādiū. **I**nterrogare eū quod non
oporebat ubi enī est veritas be
migne et apte exhibita nulla op
er est interrogacōe. **J**o. xvi. **E**cce nūc
palā loqris et puerbiū nullū di
cis. nūc scim? quod scis omnia et nō ē
tibi opus ut quis te interrogz (tu
quis es) cui filēcio et reverēcia multa
sedebant attendētes in eū. **S**cien
tes certa cognitio et quod dominus
est. cui cuī metu et reverēcia opos
tet intendere. **H**eb. xiiij. **S**eruia
mus placentes deo cui metu et re
verēcia. **P**hil. ii. **C**um reverēcia
salutem vestram (et venit ih̄s) ing
num est consuetū in quo sive resur
rectiois demonstrat reverētē. di
cit ergo: et venit: **P**ostquam alios in
discubitu mense disponueat et or
dinauerat. **L**uce duodecimo. **T**ra
fens ministribat illis. tunc ego
ut dominus et pater familias veit
ad mēse discubitu in capite (et)
nō absueto (acepit) i manib⁹ dei
tati ciuitatis (panē) quē suo ibidē

miraculo p̄pauerat **D**ap. xvi. pa
nem de celo p̄stitisti eis sine labo
re hūtem in se óne delectamētuz
a óne sapore suavitatis (a dedit
eis) fractū distribuendo **M**ath.
xxv. Dedit vniuersitatem sibi p̄priam
virtutē (a piscez similit) in dul
cedine interne refectōis sic patz
p̄ antedicta a comedit cū eis. sic
dicit **L**uc. xxiiij. Qz postq; cū eis
comedit a bibt sumēs reliquias
dedit eis. hac ergo ptate comedē
di sue resurrectōis demonstravit
veritatē. Sed obiectib; q̄ cibis
egere est corporis animalis s; i re
surrectōe nō erūt corpora animalia s;
gloriosa cibis nō egēcia. videtur
ergo q̄ veritatē non demonstravit
resurrectōis. s; p̄cā vitā cuiusdā
resuscitacōis post quā iterum eēt
moritur? Ad hoc autē dicendūz
q̄ in māducacōe vt dicit **A**ug.
duo attēduntur scz potestas na
ture a indigēcia ad depdicōis
restauracōez ordinata. ptas ergo
māducādi de veritate nature est
a hāc dñs demonstravit mandu
cando. Indigēcia autē ad animali
tate corporis p̄tinet a illā dñs non
habuit post resurrectōez. Sed
tūc querit quid de cibo illo ēfciū
ex quo corpi ad restauracōez nō
est vmitus. Ad hoc autē iterū rū
dit **A**ug. dices Aliter absorbz
aquā terra siciens a alīs radius
solis calēs. illa indigēcia iste po
tēda a sic vult q̄ animalia corpo

ra cibos attrahūt ex indigēcia ut
terra siciēs. Dūalia autē a glo
riosa faciūt ea evaporare in aerez
sic radii solis calens a de loc **L**u
xviiiij. a **M**ath. x. satis dcm̄ est.
Hoc iā tercio. Hic tangit isti
apparicōis ad alias cōpacio a b;
est qđ dicit: hoc iam tercio: dicit
glō. ad numerū dierū in quib; ē
manifestat̄ refert. vñ licet p̄mo
die plures manifestat̄ est tanī
una dicit̄ apparicō illa q̄ eodem
die ad cōsolacōez discipuloz est
facta. **S**eunda autē fuit post di
es octo q̄ manifestat̄ est ad fi
dei a veritatis cōfirmacōez a hic
tercio q̄ manifestat̄ in plenitu
dine ptatis a licet plures appari
vit. tñ ioh̄es in hijs euāgeliū fmi
nat. qz sufficit ista triplex maife
stacio ad cōsolacōem a veritatē a
ptatez. **D**eut. xix. In ore duorum
vel trium stabit óne verbū. sic er
go iam tercio (manifestat̄ ē ille
fuis) vt saluator cōsolans a veri
tas fidem fundās vt ptate plen̄
fuis ptatem a autoritatis plenitu
dine cōferens (discipulis suis) q̄
testes eius eēt ad ónes **A**diiuz
x. Dedit eū manifestū fieri nō oī
populo. s; testib; p̄ordiatis a dō
id est nobis q̄ māducāim̄ a bi
bim̄ cū eo postq̄ resurrexit a mor
tuis (Cū resurrexisz a mortuis)
sic p̄misit **M**at. xxvi. Postq̄ at
resurrexero p̄cedā ws in galileā
Sed q̄ritur quae resurgēs dñs

non cōtinue mansit cum discipulū
sed modo se manifestauit. modo
aspectum sue presencie subtraxit.
Et ad hoc dicit Crisostomus sic
quia subtraxit se aspectui illo
rum aliquādo ut audiūs quere
retur et quesitus ardentius ama
retur et amatus insigñus et deuo
cius venerāetur Augustinus au
tem dicit q̄ subtrahendo se pau
latim aliam vitam esse q̄ istam
dicit que spū esset querēda et nō
in pñcia corpali pficienda sed i
caritate spū ad deum qui ubiqz
est. vñ Jo. xvi. Expedit vobis vt
ego vadā n̄ em̄ abiero pacitus
nō veniet ad vos. ii. Cor. v. nos
ex hoc nemī nouim̄ s̄m carnē
et si cognouim̄ s̄m carnem xp̄m
sed nūc iam nō cognouim̄ spū
al ei dilectō et si qñqz p̄secia cor
pali s̄ctor̄ generat et souef. tam̄
talib̄ nō pficitur et ideo a talib̄
remouef om̄ia transcēdens vt in
solo deo pficiatur dicens cū ps.
Quid em̄ michi est in celo et a te
quid volui sup terrā? (Cuz ergo
prandissent ic) hic istius trac
tus incipit de argumentis glori
ose resurrectōnis ps quinta in q̄
cū manifestacōne resurrectōnis
cōfertur officiū cure pastoralis.
Dividitur autē hec pars i duas
ptes In quarum p̄ma agitur de
collacōne potestatis. In secūda
autē ōnium narratorum ostendi
tur immobilitas veritatis ibi: h̄

est discipulus ille ic: Adhuc p̄
ma subdiuidit i q̄tuor In quarū
prima agitur de collacōne cure
pastoralis In secunda autem de
passione p̄ grege ibi: Amē amē
In tercīa qualiter pastor sequi
habet vestigia summi pastoris
et redemptoris ibi: Dequere me
In quarta et ultima ostendit
qualis est distinctō in sequendo
petri. iohannis ibi: Conuersus
petrus: In prima harum tria di
dicuntur temporis congruēcia
eius cui pastoralis cura commit
tenda est. examinatio debita et
pastoralis cura commissa. Dicit
ergo: Cum ergo prandissent In
prandio enim querere noluit ne
de amicīa mense loqui videref
petrus q̄ de dilectione sposp̄odit
Ecclesiasticā. vi. Est amicīa socius
mense et non pmanet in tempore
tribulacōnis. Adhuc autem hoc
ultimo fecit vt arcuīs memorie
commendaret Psal. Adbereat
lingua mea fauab̄ meis si n̄ mei
nero tui In memoria enim pasto
ris gregem esse voluit p̄ quo tot
et tāta sustinuit. hac ergo de cau
sa post prandium (vixit symoni
petro ihesus) Symonem autē
vocat vt eciam prelatus obedie
deo se obligatum esse sciat. p̄ma
Petri quinto Nō vt dominātes
in clero sed forma facti gregis ex
animo. Petru autem dicit vt im
mobile in fidei veritate se eē debē

cognoscat **M**atth. xvi. sup hanc
petrā edificabo ecclā; meā **Symō**
iobānis hic ponitur eius cui co-
mittēda est cura pastoralis exai-
natio tñ examinat in scia. q̄a
sciencā p̄ sp̄m̄ sanctuz erat accep-
tur. sed examinat de dilectione
que est mēnu a vite t̄ meritorz t̄
p̄m̄oz t̄ causa fidelitatis ad gre-
gez Trib? autē vicib? q̄ritur qr̄
in dilectōe pximi tria attēdunt
quoz vñ est dilectōis feruorvt
ardēter t̄ ex zelo diligat **Cant.**
viiij. Lampades eius lāpades ig-
nis atqz flāmaꝝ. secūdū autē ē
discrecio dilectōis vt discrete di-
ligat quis t̄ ad quid t̄ qliter est
diligēdus t̄ hoc iphi? dilectōis
nomē sonat. **Eccī. xxviiij.** Ego mī
pulchre dilectōnis t̄ tioris t̄ ag-
mādōis a sancte spei. tertīū est di-
lectōis ordo vt sciat quo ordine
quēlibz de grege diligat **Cant.**
ij. Ordinavit in me caritatē. pri-
Cor. xiiij. Oia h̄m ordinē fiant i
nobis. similit in caritate tria sūt
qr̄ **Deu. viij.** De? ex toto corde ex
tota mente t̄ ex tota anima p̄cipi-
tur dilig. hoc est ex tota cordis
volūtate ne illiciat. ex tota mētis
intēcōe ne decipiatur. ex ōnib? ai-
me viribus ne abstrahat dilig.
Qd̄ ei addit̄ ex ōnib? anime vi-
rib? hoc idē est. qr̄ vires sunt aie
ex qua tota diligē p̄cipimur. Di-
uidit autē hec ps i tres ite roga-
cōes t̄ in tres responsiōes t̄ tres

pastoralis cure iniūctiōes. dicit
ergo: symon iobis: hoc est fili io-
bānis qui interpretatur in quo ē
grā q̄rtora dilectō fundari debz
in grā t̄ nichil h̄re debz in affū
carinis **M**at. xvi. H̄tūs es symō
baryonavel iobāna qr̄ caro t̄ sa-
guis nō reuelauit tibi sed pater
me? qui est in celis **Gal. p.** Cōti-
nue nō acquieui carni t̄ sanguī.
p. **Coī. xv.** Grā dei su id quod su
t̄ grā eius in nie vacua non fuit
(diligis me?) ex toto corde hoc ē
ex tota voluntate ne illiciaris ab
illecebrofis (pl? h̄ijs) alijs apo-
stolis t̄ discipulis. sed cū hoc pe-
trus scire nō posset vtqz pl? alijs
diligeret videt frustra hoc dñs
quefiuisse. **V**ed ad hoc dicendō
q̄ dñs hāc q̄stionē ad instruci-
onē fecit successorū vt scirent gre-
gem dñi nō debere cōmendari ei
qui deum tñ diligit **V**ed poci
ē ē inqren dū ei qui deum p̄cete
ris diligit t̄ hoc signatū ē **Nuī.**
xvij. vbi aaron ideo cōstitut? ē su-
mus sacerdos qr̄ virga sui solius
floruit t̄ fronduit t̄ fructū p̄tulit
signans q̄ pastor singularis ē
debz in rectitudine que p̄ virgaz
singularis in scia instructōis q̄
p̄ frōdes. singularis in fructu ope-
rū dulcissime ouersacōis q̄ p̄ fru-
ctū amigdali deligēt **A**Ad h̄ ergo
dicat: plus h̄ijs: t̄ hoc dic **Aug.**
sic in dignitatib? ecclā st̄ias non
sufficiat instituē bonū vbi melior

possit inueniri. In hac autem dilectione intelligitur feruor deuocōis p̄imi Luc. xxiiij. Non cor nō ardēs erat in nobis de ihu dū loqueretur nobis in via. Iher. xx. Factus ē in corde meo quasi ignis estuans claususq; in ossib; meis si laboravi ferre nō sustinēs. Dicit ei petrus iam firmus ut petra nō vacillans ad vocem adūle. Ecclā domine hoc est ita domine nō audit petrus inuocare cōscienciam p̄iam in qua p̄us deceptus fuit sed dñi cōscienciam inuocat dices. Tu scis dñe q̄ rāmo te. Ac si dicat Tu nosti plus q̄ ego. Act. p. tu dñe q̄ rānosti corda singulorū ostē de quē elegeris. (dicit ei) ih̄s officium pastorale cōmittens. hoc attēter facit quia tribus modis pasce re debet. ex feruore enim dilectionis debet prebere virtutis exemplum et hoc intendit hic quando dicit. Pasce agnos meos. Jo. x. Cum p̄rias oves eduxerit atque eas vadit et oves illum sequuntur. (Dicit ei iterū) q̄ non sufficiat deum diligere et gregē feruēter diligere nisi ecclā deū diligat tota mente et gregez diligat discrete et h̄c ē. (symon iohāns) ut obediētia sua in gracia sit fidata. Iobre. xij. Optimū est gracia stabilire cor. (diligis me) tō mētis intentio ne decipiari et gregem di screte ut scias quid tibi distribuere debeas. et quid eligendū vī-

truiq; pponas et ideo oculi sponsi cōmendant Canticorū. iiiij. Oculi tui columbarum discreti autē colubē oculi dicūtur q̄ accipitres vndiq; vénientem declināē scūtūt. (Ait illi ecclā domine) et inuocat testem ipsum qui conscius ē secretorū. (Tu scis) qui in interiora cōsideras. (quia amo te) discrete et non decipior amplius. Canticoz q̄nto. Dilectus meus candi dus et rubicundus electus ex misib; omnibus enim antepomittur et in grege suo nō nisi ipse diligatur. (dicit ei pasce oves meas) pasce autem ex mentis sapientia doctrina et discrecōne verbo sacre p̄dicacōis. Psal. Pauit eos in in cencia cordis sui et intel. ma. ac. (Dicit ei tertio) ut ordinem dilectionis ecclā exprimatur. (symo) obediens. Iohāns. xij. si quis diligit me sermonem meum ser uabit. (iohāns) ut in gracia natus et formatus sit. Iohāns primo De plenitudine eius omnes accepimus gratiam pro gracia. (amas me) Idec si hic amare qđ diligēt et q̄nt de caritatis ordine ut sciat q̄libet in grege suo q̄ ordine sit diligēdū aiaz sc̄z p̄imi pl̄z q̄ corpū tuū et corpū p̄xi plus q̄ res tuas ēē diligēdū et hūc ordinē tota aiaz et totis virib; ēē te nendū. Cor. xij. Ego libētissē impēdiam insup et ego ipse impēdar p̄ aiabus vestris. Phile. iiij.

Que nichil fuerūt lucra hec arbi
tratus sum ut stercore (cōtra sta
tus ē em̄ petrus qz dixit ei) dñs
petro (tercō amās me) timēs qz
aliquid de casu futuro iter presci
ret de ipso (et dixit ei) petrus do
mino (dñe tu om̄ia scis) Heb-n
ij. Oia nuda sunt oculis eius (tu
scis) Intima cordis cōsiderans.
(qr amo te) āte om̄ia s̄m ordiez
caritatis om̄es vires meas ad te
diligēdūz extēdens ut nichil me
de cetero de tua abstībat dilecti
one Rō-viii. Certus sum em̄ qz
neqz mors neqz vita neqz creatu
ra aliqua poterit nos separare a ca
ritate dei que est in xp̄o ihu (dic
ei) dñs petro (pasce oves meas)
perfectos qui sunt oves spiritua
lia illis ministrando et hoc sufficit
p. Cor-ij. sapiencā loqmur inf
pfectos Dupliciter autē om̄ittit
agnos pascēdos hoc est puulos
et inter pfectos ut illi et spūalibz
et tempalibz qz tum ecclie faculta
tes pmittūt pascant Vsa-xl. In
brachio suo congregabit agnos
pascēdos hoc est in virtute et in si
nu suo leuabit. hoc est in solacio
tempali fouebit (Amē amen di
co tibi) hic tangit qualif pastor
boni boni pastoris formā tenēs
p grege debz animā ponere. Et
tagit duo In quorū pmo hoc qd
dictum est sub methafora deter
minat. In secūdo euāgelista me
thaforā explanat ibi: hoc autem

dixit: In pmo duo dicit scz iuuē
tuas lasciuā et senectutis restri
ctionē. dicit ergo: Amē amē: du
pliciter cōfirmat. qz rōura pdi
at que sunt cōtra carnis volupta
tem et futura que s̄m inferiores
causas nullam habent certitudi
nem ut credant et cōtra carnis
voluptatem et cōtra pnciuz mobi
litatem Nath-xxiiij. Celū et ter
ra transibunt verba autē mea nō
transibunt. ac si dicat. Dicit ti
bi fciā pdixi negacōem qz tripliā
professione dilectōmis purgata ē.
ita nunc pdico tibi ea que p me
cōfiteis et nō negans sustinebis
Aug. Ille negator psumendo
elatus. negando pstratus. flēdo
purgatus. cōfiteo pbatus. pa
ciēdo est coronat. dicit ergo (cū
eēs iumor) nō tam etate qz s̄fū et
virtutis imbecillitate qua me ne
gasti. sic em̄ dicitur in pmo ethi
cor. Nō differt etate vel moribz
puerilis. nō em̄ ab etate s̄ a pas
fione defectio est. Dap-iiij. sene
ctus venerabilis est nō diuituna
nec numero aonoꝝ cōputata Cam
em̄ sunt sensus bonis et e. se. m.
imi. Dan-xij. sede in medio nrm
tibi em̄ dedit deus honorem sene
ctutis Cum ergo sic sensu et imbe
cillitate: eēs iumor: p. Cor-xij.
Cū eēm puulz loqbar ut puulz
cogitabam ut puulus sapiebas
ut puulus (cōgebās te) hec cī
atio vocat cōcupiāz voluptatū

ligatio sicut Aristo. induces hoc
ru in septio ethicoꝝ dicit q̄ cīgu
lum veneris furatur mente valde
sapientā Ozee. x. ligavit eum spi
ritus in alis suis Glō. exponit de
spiritu formicacōis qui ligat ad
cōcupiscencias carnis et ideo a li
gādo dicit lex membrorū Rō. vii.
Vīdeo aliā legē in membris me
is repugnante legi mentis mee et
captiuātem me in lege p̄dī que
est in membris meis. hoc ergo cīgu
lo lasciuie que mulieribꝫ petulā
tibus impropatur Ysa. iij. Cīm
gebas te ad carnis illecebras et
mundi vaitates (et ambulabas
vbi volebas) scđm carnis deside
ria ibunt in adinueniōibus su
is et ex tali illicto amore vite car
nalis me veritatē negasti Eccī.
xvii. Post cōcupiscencias tuas
non eas et a voluntate tua auer
tere. Si enim prestes anime cō
cupiscencias suas. faciet te ī gau
dium inimicis tuis (Cum autem
senueris) non tam etate q̄ seſus
maturitate et virtutis stabilitate
sicut iam confessione tua demon
strasti Job. xii. In antiquis est
sapiencia et in multo tempore pru
denția (extendes manus tuas)
tortori ad ligandum quas ante
intus ligavit timor domini ne ex
tendantur ad illicta Ysaie. xlvi.
Vīndi māmibꝫ p̄gent teqz adō
bunt et te deprecabuntur Psalmi
sta Ad alligandos reges eorum

in cōpedibus et nobiles eorum in
māmīs ferreis. Membra enim
domat veritatis alligatio ne efflu
ant ad illicta (Et aliud te cīg3)
tortor videlicet trahens ad sup
plicia Actuū duodecimo. Erat pe
trus dormiens vinculus cathemis
duabus Ysaie. xxv. Dure ligati
sunt (et ducet) hoc est violenter
trahet Trenor. iij. Ceruicibꝫ mi
nabatur lassis non dabatur req
es. Dic ergo ducet (quo tu non
vis) quia mori omnibus mole
stum est scđm nature voluntate
q̄uis martiribus precōsum hui
usmodi qua gracie et veritati et le
gi consenciunt. unde Augustini
Petrus nolens ad mortem vicit.
volens autem mortem vicit et re
liquit humane infirmitatis affe
ctum naturalem quo nemo vult
mori usq; adeo q̄ cū beato petro
nec senectus auferri poterit Vn
de et in domino hic fuit demonstra
tus affectus cum dixit Mathei. x
xvi. Pater si fieri potest transeat
a me calix iste et paulo post Op̄i
ritus quidē prompt⁹ est caro au
te infirma (hoc autē dixit) et ibū
est euāgeliste exponentis ea que
p̄ metaphorā dicta fūt. dixit ēgo
hoc dominus significans sub
vinculum et cingulum simili
tudine (qua morte) hoc est quali
genere mortis (essi) petrus (deū
clarificatur) quia sicut ne cīge
retur vinculis cū domino cristus

obscuravit in cordib⁹ audienc⁹
negatione ita extendendo man⁹ in
simili cruce sicut cristi glorifica-
bit cristū p exemplū constācie vir-
tutis in confessione crucifixionis
tortorū. Phil. ii. Magnificabit
crist⁹ in corpore meo siue p vitā si-
ue per mortē. Quis enim cristi non
clarificet in se ab hominib⁹ infi-
delib⁹ tamen clarificat continue
p exemplū pacie sancctorū hoc
est ergo qđ dicit (Et cū hoc dixi-
set) ih̄us petro Et tangit hic ter-
cio qliter pastor debet sequi vesti-
gia sumi pastoris et redemptoris et
io(dicit ei) hoc est petro. Nō qui
dem soli sed signiter p alijs qz ip-
se pre omib⁹ pro grege debet am-
mā ponere. Is est qđ dicit (Seque-
re me) prime Pet. iiiij. Xps pas-
sus est p nobis obvis relinquens
exemplū ut sequenti vestigia ei⁹
p. Cor. xi. Imitato es mei estote
filii sicut et ego xp̄i. Math. xvij.
Si quis vult venire post me abne-
get semetipm et tollat cruce suā
et sequitur me Deb. x. Exam⁹ ad
cū improperiū eius portates (Co-
uerlus petrus vidit ic.) Hic qđ
to et ultimo tangit qlis est discre-
cio in sequedo cristū. Dicitur au-
te hoc ps in duas ptes In qua p
ma onditur discrecio In scđa
ostreditur occasionati erroris cor-
rectō ibi. Exiuit ergo sermo. In
pma hanc tria dicuntur iohānis
comendacio petri qliter sequi de-

beret iohānes in q̄siōe ibi huc
ēgo cū vidissent Et dñi ad inter-
rogacionem petri respōsio ibi dicit
ei ih̄us sic eūwo manē ic. In
prima dicuntur q̄tuor sc̄z auerſio
petri ad iohānem scđm respectū
et triplex iohānis comēdaciō In
speciali dilectōe in ea que fuit in
cena in finū cristi reclamaciōe In
speciali ausus familiaritate. Dicit
ēgo cōuerlus petrus qz vultū di-
rexerat ad dñm a tūc torquebat
ad demonstracionem iohānis vidit
oculos dirigēs ad iohānez sc̄u
di Re. xxv. Ponā oculos meos
sup eum dicit enī Crisostom⁹ q
valde diligebat petr⁹ iohānem
et audies tam magni amoris in-
dicia a dño pvidelic⁹ simili gene-
re mortis securit⁹ essz dñm quo
dñs pcesserat petrū aripiebat tā
magnorū munerū iohānem ha-
bere sociū et ideo direxit oculos ad
ipm et vidit (illū discipulū quez
diligebat ih̄us) Ecce comēda-
cio iohānis prima. dilexit autē
siue propter castitatis p̄ilegiū
vt dicit Crisostom⁹ Sedā siue
propter sibi ingentia mansuetu-
dinem vt dicit Crisostom⁹ siue qz
viceversa cristi ipse dilexit. vt
dicit Augustini et de hoc satis fu-
per prologū Jeronimi sup hunc
librū a nobis dictū est. Ampli⁹
autē ibi determinatū est qualit⁹
plus dilexit iohānem et qualit⁹
plus petrū et ibi requiatū. Hūc

ergo cum videret petrus (sequē
tem) **S**ecunda commendacio ab
imitacione qui secutus est māda
ta consilia et exempla domini Da
niel tercio. **S**equimur te in to
to corde nostro **M**athei decimo se
ptimo. Ecce nos reliquimus
omnia et secuti sumus te (Qui
et recubuit in cena supra pectus
eius) sicut supra decimo tercio ca
pitulo expositum est ubi sicut di
cit **H**edra **F**luenta euangelij ab
ipso sacro dominici pectoris fote
pre ceteris altius potauit quia si
aut dicitur **C**ol secundo. In ipso
sunt omnes thesauri sapientie et
scienteia dei absconditi et de omnib⁹
hj⁹ supra multa dicta sunt (Et
dixit) iohannes domino. et est ter
cia commendacio quia familiaria
orem ausum habuit ad interrogandum dominiū **D**ixit ergo in
rogando (Domine quis est qui
te tradet) et hoc ipsum inuit ei pe
trus sicut supra decimo quarto ē
expositum (hunc ergo) redit hic
ad ponendum petri questionem
dicens: hunc ergo talem et tantū
dilectum coapostolum (Cum vi
disset petrus) quia princeps erat
aliorum et iam curam incepit ha
bere in commissis (dixit ad ihesū)
volens illuminacionem accipere de
sequela carorum suorum (omne)
in cuius dicione cuncta sunt pos
ita quia nosti omnia ante q̄ fiat
Sapiencie xv. Tu es domine q̄

mortis et vite habes potestatem
et imperium (hic autem quid?)
que ut meipius diligenter qđ supple
pacietur in quo est te clarificatu
rus (Dicit ei ihesus) **I**lluminās
dubitacionem et arguens curiosita
tem et precipiens insecutionem.
De primo dicit (Dic eum volo
manere) custodiens a persecuto
ris passione que inferat mortem
Matth. vicefimo septimo **S**unt
de hic stantibus qui non gusta
bunt mortem donec videant filium
domini in regno suo (donec rei
am) **Q**uidam autem propter h⁹
dixerunt iohannem non esse mor
tuum sed usq; ad diem nouissi
mum victurus et in sepulchro dor
mientem donec veniet christus ex
citans eum quod fabula est. qđ
christus tam dilectum sibi aposto
lum non tam diu hoc est toto te
pore usq; ad extremum iudicium
suspendingeret a sui visione et frui
one. **H**ij autem qui hanc opini
onem induunt non habent ali
quid rationis propter quam di
cant hoc quod dicunt. nisi quia
fabulantur qđ terra et puluis in
superficie sepulchri ipsius moue
ri videtur. **D**icunt si spiritu aliqui
ius spirantis suffletur et hoc ego
puto esse fabulam. **I**deo alij di
cunt qđ reueria mortuus est iohā
nes sed non per martirium sed
qđ statim post mortem surrexit et
cum corpore et anima translatus

ad locum beatorū. **E**t h̄i accipiunt argumentū opinionis sue. q̄ in sepulchro eī non inuenit̄ sed de fundo sepulchri dicunt q̄ manna seaturit et ebullit in signū eius qđ populuz dū viueret celesti pane paxuit. **A**d huc autem dicunt q̄ nō est credibile q̄ corp̄ tam dilecti apostoli deus sine veneratione in celorum terra reliquerit et cuiz non inueniatur in terra ad venerandum. pium est credere q̄ in celo beata vita et immortali tate sit vestitum. **A**ddicunt autē ad sue opinionis assercionem q̄ sicut pium est credere q̄ corpus quod vnitum est cum similitate ē in gloria resurrectoris ita et cor pus vnde corpus xp̄i assumptū est quod est beatissime virginis sit in gloria sicut dicit Augustini. ita pium est credere q̄ corp̄ eius qui corpus quod templū dei fuit custodiuit sit in gloria vestitum resurrectoris. **C**ustos autem templi dei fuit iohannes apostolus. **T**ercij terciam ferunt opinionē que est Iheronimi dicentis q̄ iohannes mortuus est sed ita fuit a dolore mortis extraneus sicut a cupidiscencia carnis inuenitur alienus. **Q**uid autē de corpe eius factū sit et ubi repositū vel an resurrexit nouit sol? ille qui cognitor est secretorum. sic ergo dicit: sic eum volo manere: q̄ persecutois supplicium eum ab hac vita non.

predicat. qz et si venenum bibet non nocuit **M**arc. vlt. **E**t si mortiferum quid biberint nō eos nocebit Sapientie. ij. **N**on tangz illos tormentum malicie et si ali quid aliud passus fuerit ad penā mortis non cruciabit. **E**t ideo dicit **D**yomisi ariopagita ad iohā nem apostolū. **S**ic absit a me ut dicam vos aliquid pati sed et ipsas corporis passiones sum soluz scire ipsas experiri. **E**t ideo passiones persecutorum quas sustinuit dolorem qui rationem angustaret vel animā tolleret non in eis incederunt: donec veniam: vel in seculi consumacione sum aliquos vel in morte et hoc est probabilit̄. **V**nde legitur in vita sua q̄ in ultima senectute apparuit ei dominus dicens. **V**eni dilecte mi q̄a te p̄is est cum fratribus tuis me cazz epuleris et ipse respondit. **I**n uitatus ad epulas tuas letus et misericordia agens quia me dignatus es ad epulas tuas iuitae et tunc descendit in defossum sue sepulture locum et resolutus per mortem migravit ad dominum sicut in prologo istius libri a nobis est expositum. **E**t ideo dicit: sic eum volo manere donec veniam: et hec est illuminatio quesiti omnis quaz quesiuit petrus (qd ad te.) **E**cce redarguio curiositatis. Curiositas enim est inuestigatio superflua rerum ad nos

non pertinençium Eccī-tercō. In pluribus operibus eius ne fuis curiosus. h̄que precepit tibi h̄ cogita semp (Tu me sequē). quia hoc ad te pertinet Math̄. decimo quinto. **D**i quis vult post me venire abneget semetipsum et tollat crucem suam et sequatur me (Ex iiiiit ēgo sermo iste int̄ fr̄es) hic tangitur correctio erroris et tagū tur hic duo scilicet error et erroris correctō. De errore dicit: Exiuit ergo p̄ narracō eoz vnius ad alterz exiuit in publicum inter fratres. Job. iiiij. Conceptum sermonem te q̄s pote? Psal. Velo citer currit sermo eius (q̄ discipul? ille) a cristo et petro dilectus (nō moritur) quia in isto intellectu sermo recitabatur qui tamen fuit eroneus Et ideo. iiij. Thimo. ii. dic paulus discipulo suo intellige q̄ dico. dabit enim tibi dominus et omnibus intellectum Daniel. x. intellectu sermonem. est enim opus intelligencia in visione Isti autē fuerunt de quibus dixit dominus Math̄. xvi. Adhuc et vos sine intellectu estis et nō dixit hec est erroris correctio (Et non dixit ille suis) ei hoc est petro (nō moriet) quia sententia mortis in omnes in originali peccato natos prolatā est Gen. secūdo Quācūq; die comederitis ex eo morte moriemini Item tercō Tertia es et in terra ibis. Psal. Quis est homo qui vi

uit et non videbit mortem: eruet animam suā de manu inferi. Eccl̄iastici. ix. Nemo est qui seper vivat. iiij. Regū. xiiij. Enōnes morimur et quasi aque dilabimur in terram (Sed) dixit (sic euz volo manere) a dolore p̄secutoris alienum (donec venias) vocando eū p̄ resoluçōem naturalem acceū Job. xv. iiij. Vocabis me et ego respondebo tibi operi manū tuarum porrige dexterā (Quid ad te?) Remissione legendum est q̄a recitat hoc quod ante dixit Rō. xi. O homo tu quis es qui respondas deo nunquid dicet signūtū ei qui se finxit quid fecisti mihi sic et non habet potestatem signūluti Eccī. iiij. Alciora te ne quefieris et forciora te ne scrutat? fuis sed q̄ p̄cepit tibi de? hec cogita se p. Eccī. xvi. plurima ei? opa sunt in absconditis (hic est discipul? ille) hic ultimo omnia eoz q̄ dicta fuit inducit confirmacionē. dicit autem duo. dictorū in veritate confirmationē et intellectu? in dictis altitudinem. In primo horum dicit q̄ tuor. scribentis autoritatem. scripture certitudinem. scriptorum perpetuitatem et eoz que scripta sunt veritatez. dicit ergo. hic est discipul? ille: hic in q̄ tā dilectus ut specialit dīlāus vobet et idō n̄l est ab eo absconditū Jo. xvi. vos dixi amicos meos q̄rōnia q̄uiq; audiui a p̄re meo nota fēa vob.

bic inq̄ qui in pectori recumbēs
secreta pectoris dñi perlustrāuit
Sapiens sept̄o. Om̄niū artifex
dovuit me sapientiam. est em̄ in
illa spiritus intelligencie sanctus.
bic inq̄ qui per om̄ia usq; ad
mortem securus est. Et ideo vidit
om̄ia occulta fide. p. Joha. p̄
mo. Quidam quis qd̄ audiūim?
qd̄ man⁹ nostre contrectauerit
de verbo vite hoc annūciam⁹ vo
bis. hic iterum qui a usu familia
ri de omnib⁹ audebat interrogare
Job p̄mo. Ecce hoc ita ut inue
stigam⁹ ita est qd̄ auditum men
te p̄tracta: hic ergo est discipul⁹
ille: sum magistri disciplinis i
stitutus et p̄fēct⁹. Job. viij. Di
manseris in sermōe meo vere
discipuli mei eritis et cognoscetis
veritatem et veritas liberabit vos
et sic a magistro veritatis cognos
cens veritatem autoritate magi
stri describit. psal. Lingua mea
calam⁹ scribe. Ille enim verus est
discipul⁹ p̄ cui⁹ lingua sicut p̄ ca
lam⁹ verba magistri describūtur et
qcquid dicit habet veritatem hic
ergo est discipul⁹ ille (qui testio
nium p̄hibet de h̄is) Ecce certi
tudo gestorum quia testimonio tā
autentia discipuli affirmata fuit
Heb. ii. Ab h̄is qui audierūt
in nos confirmata fuit. Iec conte
stante deo signis et prodigiis et
varijs virtutibus et spiritu sanc
ti distribuōibus sim suaz vo

lūtate. H̄is ergo autori certifica
uit quod scriptit. quia miracul⁹
que ostendit om̄ia testificat⁹ est
in eodem spiritu conscripta Cui⁹
virtute gesta sunt a magistro et
ritatis. p̄s. Testimoia tua credi
bilia facta sunt nimis tē (Et scrip
tit hec) ad gestorum perpetuitatem.
vñ dicit **M**axim⁹ ep̄us. Nichil
aliud est autoritas qd̄ ratiōis rep
ta veritas ad utilitatem posterita
tis scripto commendata **V**laie
vij. Dame tibi librum grande
hoc est grandia continentem et
scribe in eo stilo hominis hoc est
ad hominis intellectum et utilita
tem **A**bae. secūdo. Scribe visu
et exara eum super tabulas ut per
currat qui legeat (et scimus) om
nes (quia verum est testimonium
eius) quia ab omnibus est ap
probata et compta scriptorum
mas. vnde **C**risostom⁹ qui mul
ta certitudine scripsit non refutat
testimonium sui ipsi⁹ in mediis
ferre prouocans vñiquēq; exa
minare et scrutari que dicta sunt
Consuetudo enim nobis est cu
valde vera dicimus neq; nostrū
in talibus testimonium denegare.
Adū. quanto Nos testes sum⁹ om
nium verborum horum Item qđ
to **V**irtute magna reddebāt apo
stoli testimonium resurrectōis
domini nostri ihesu xp̄i et grācia
magna erat in omnib⁹ illis (sunt
autem et alia multa) Hic tangit

scriptorum altitudinem scđm in
tellectus capacitatem Tangit at
hic tria factorum pluralitatem.
scribendi impossibilitatem qđ h̄m
intellectum onem excedunt capa-
citatem. dicit ergo: Sunt et alia
multa: in multitudine incompre-
hensibili existencia Ecclesiast̄a
primo. Arenam maris quis di-
mensus est: et dat firmitudinez
ad ea que facta sunt per sapien-
tiam diuinam tam in mentibus
qđ in cordibus tam in xp̄i cogita-
tibus et affectibus et ratiōibus
et factis et dictis que multitudine
arenae maris superat (qđ fecit ih̄s)
in se et in alijs taz actibus cordis
qđ oris et operis (que si scribant
per singula) Tangit scribendi im-
possibilitatem. quia si per singu-
la scribantur oportet qđ ab eter-
no cognita et in tempore a sapiēcia
dei dicta vel facta describē quod
est impossibile. vnde dicitur Da-
niel. xij. Tu autem daniel claudē
sermones et signa librum usq; i
tempus statutum illud sc̄z eter-
nitatis tempus quo ista in celo
in facie dei leguntur et reuelabun-
tur. quia ibi patebunt qđtum ea
sapiēcia per seipsum ostendere
dignabitur (nec ipsum arbitror
mundū capere) hoc est mundi ca-
pacitatē nō (posse) sufficē ad de-
scribendō facta verbi et ratiōes. qz

fi super quēlibet pūctū cuiuslibz
creature scribatur ratio sapiēcie
In qua factū est: mille milia pū-
ctorum non continebunt quod
scribendum erat super vnum - et
sic mille milia mundorum non ca-
pient (eos qui scribendi sunt li-
bros) de uno mundo et adhuc re-
manebit scribendum infinitum
pelagus De diuinitate verbi om-
nia illa facientis Ecc̄astes vltio
H̄is aplius fili mi ne requiras
faciendi enim libros plures non
est finis. et hoc ē quod dicit: eos
qui scribendi sunt libros: Hoc
tamen quidam non referunt ad
facta gesta a cristo. sed ad capa-
citatem spiritualis intelligencie
quam mundus non potest capi
re profunditate misteriorū. vnde
Augustinus Nos scientes qđ
intelligēcia nostra non caperet
de cristo que scribi possent. Cure
mus recta fide credere et intellige-
re que scripsit recta oratione
exercendo implere que doauit vt
ad dona semipiterna peruenire va-
leamus que dominus promisit.
Hoc autem iohannes ip̄e in tan-
ta altitudine posuit vt studendi
desiderium excitet et querendi sa-
cramenta misterij et verbi incar-
nati In omnibus feruorem atte-
dat. ps. Querite dominū et cōfir-
mantim̄ querite faciē eius sēper.

Sic enim ut dicit Richardus de
sancto victore et corda nostra li-
bris sapientie efficiuntur In quibus
verbum cum suis sacramentis de-
scribit et spiritus sapientie se in nos
transfert **H**ab. vii. Per nacones
in animas sanctas se transfert.
amicos dei et prophetas constituit.
neminem enim diligit deus nisi qui
hoc modo cum sapientia dei imbi-
tat **C**onemur ergo pulsare et que-
rere quae tunc appetitur fons misericordiæ **E**ccl. p. Fons sapientie vestrum
patris in excelso. **A**d hanc autem miseri-
ca nobis viam sapientie spiritus
aperiat qui cum patre verbi et ip-
so verbo deus trinus et unus regnat
Per omnia seculorum **Amen.**

Postilla in euangelium beati
Iohannis venerabilis domini Alberti
magni **E**xpliicit feliciter.

M 5th - & 6th 9

